Divan Araştırma ve Eğitim Derneği (www.divander.org) bir süredir İstanbul'da önemli ve büyük bir proje üzerinde çalışıyor. *"2010 Kültür Başkenti İstanbul'da Tarih ve Kültür Mirasımızla Buluşmak"* başlıklı proje kapsamında Osmanlıca kursları dil ve yazı ile ilgili bir dizi etkinlik gerçekleştiriliyor. Her geçen gün ilginin arttığı kurslara bugüne kadar binin üzerinde kayıt yapılmış.

Divan Derneği sitesinde projeyi şöyle tanımlıyor: *"Uzman Öğreticiler tarafından her seviyede Osmanlı Türkçesi okuma ve yazma dersleri verilerek kültürel mirasımızla doğrudan iletişim kurmak isteyen bireylere katkıda bulunmak. Hem Osmanlı Türkçesi ile basılmış eserleri hem de İstanbul başta olmak üzere tarihi eserlerimiz üzerindeki Osmanlı Türkçesi yazı ve kitâbeleri okuyabilme kabiliyetini artırıcı eğitim faaliyetlerinde bulunmak, kültürel geziler, konferanslar, paneller ve atölye çalışmaları tertip etmek. Bu sayede tarihi ve kültürel mirasımızla barışık bireylerin sayısını artırmak."*

Gerçekten uzman öğreticilerle sadece okuma değil, aynı zamanda yazma dersi de verilen Divan Derneği kurslarını kıymetli okurlarıma tavsiye ediyorum. www.divander.org adresinden kurslar hakkında bilgi edinebilir ve kayıt yaptırabilirsiniz.

Gelelim niçin *"Osmanlıca öğrenmeliyiz?"* sorusunun cevabına. Vaktiyle konu hakkında tuttuğum notları ve kaleme aldığım yazıları gözden geçirdim, işte bu notlardan birkaç bölüm:

"Tarihinden kopan bir ülke her mecraya sürüklenebildi" diyor Cemil Meriç. Peyami Safa'nın gayet doğru tespit edildiği gibi, *"Yeryüzünde bir tek memleket gösterilemez ki; orada gençler kazara milli kütüphanelerine girsinler, bir tek eser okumadan çıkıp gitsinler. Böyle bir katliam hiçbir memlekette ve hiçbir memleketin tarihinde yoktur."*
(Peyami Safa, Osmanlıca-Türkçe-Uydurmaca, s.272, Ötüken Yayınları, 1978)

Şu gün yapılacak ilk iş, suçluları yargılayacak vakit geçirmek değil, meselenin ehemmiyeti ile mütenasip gerçekçi tavırlar takınmaktır. Bu gerçekçi tavırların ilki Osmanlıca'yı öğrenmek ve yeni nesillerin de öğrenmesi için her türlü düzenlemeyi yapmaktır.

Bunu derken, bazı kardeşlerimin, *"Osmanlıca öğrenmek de çok zor be! Şimdi sırası mı?"* diye

mırıldandıklarını duyar gibiyim.

Osmanlıca öğrenmek zor diyenlere, eski harflerimizi *"Kavim üstü bir mana ile İslâm harfleri" diye vasıflandıran Rahmetli Necip Fazıl diyor ki; "Yeni harflerin eskilerine kıyasla lehinde gösterilebilecek tek bir tarafı yoktur. Kolaycı ve fertlere kolayca öğretilebilme avantajı bile onun en katil cephelerinden biri. Ah şu sefil kolaylıklar! Onlardan ne zaman sıyrılacak ve ulvi zorluğa kucak açacağız?"* (Osman Şerifoğlu, İslâm Harflerinin Müdafaası, sayfa 302, Sebil Yayınları, 1972)

Devrimbazlara en güzel cevabı ise, Peyami Safa veriyor; *"Almanya'da Latin harfleri ile birlikte Alman Gotik harfleri de öğretilir ve bunu bir gerilik (irtica hareketi) saymak hiçbir Alman'ın veya başka bir medeni millet mensubunun hatırından geçmez. Bizdeki devrim yobazlığının eşine cihanda rastlanmaz. Gençlere dünyanın hayran olduğu, Rusya'da heykeli dikilen Fuzuli'yi aslından mı okutmak istiyorsunuz? Mürtecisiniz. Türk tarihinin en büyük faslı olan Osmanlı tarihinin başlıca eserlerini mi okutmak istiyorsunuz? Mürtecisiniz. En ileri anlayışı Türk şairi Hamid'in birçok eserlerini mi okutmak istiyorsunuz? Mürtecisiniz. Türk gencinin kolay not almasını, kolay yazıp okumasını mı istiyorsunuz? Mürtecisiniz."*
(age, s.272)

Bu ilimsiz, çarpık saçma inkılâp ve irtica anlayışına genç nesiller kurban olup gidiyor.

"Mevzuyu açıkça ortaya ele almalıyız: Eski harflerin resmi ve klasik tahsil kadroları içinde ciddi surette ele alınması zamanı gelmiştir.

(…) Ve binaenaleyh… madem ki Batı kültürüne köprü kurmak için aldığımız Latin harfleri artık sarsılmaz bir surette yayılmıştır. Ona bu imkânı bahşetmek için hapse atılmış olan eski harflerimize artık daha fazla gadretmemiz için sebep kalmamıştır. Artık eski harflerimize şefkatli bir göz atabiliriz. Katmerli caniler, gözü kanlı haydutlar, hırsızlar ve vurguncular için dahi umumi aflar düşündüğümüz bugünlerde eski harflerimiz için de hususi bir af düşünmenin zamanı gelmiştir." (Osman Şerifoğlu, age, s. 300)

Velhasıl, her şuur sahibi vatan evladına düşen görev, bir an evvel Osmanlıca'yı öğrenmektir. Meselenin ehemmiyetini çok iyi bildiklerini zannettiğimiz münevverlerimizin ve kelam erbabının da insanlarımıza bu mevzuda gerekli teşvik ve destekte bulunmaları için yardımlarınızı

bekliyoruz. Hamiyetperver idarecilerimizi de yeni nesillere Osmanlıca'yı ulaştırmak ve okullarda en azından seçmeli ders olarak okutulması için gerekli düzenlemeleri yapmaya davet ediyoruz.

Muhsin Meriç - Vakit Gazetesi